

Ĉapitro dek unu

Kvidiĉo

Je la komenco de novembro ege malvarmiĝis. La montoj ĉirkaŭ la lernejo aspektis glacigrize, kaj la lago kvazaŭ frosta ŝtalo. Ĉiumatene la tero kovriĝis per prujno. El la superaj fenestroj oni povis vidi Hagrid, varme pakita en longa mantelo el talpa pelto, en gantoj el kunikla pelto, kaj en egaj botoj el kastora felo, senglaciigi la flugbalailojn ĉe la kvidiĉa tereno.

La kvidiĉa sezono jam komenciĝis. Je sabato Hari estis partoprenonta en sia unua kvidiĉa matĉo, post semajnoj da trejnado: Oragrifo kontraŭ Rampeno. Se Oragrifo venkus ili progresus al la dua rango en la Doma konkurso.

Preskaŭ neniuj estis vidinta Hari ludi, ĉar Arbo decidis, ke Hari, ilia sekreta armilo, devas resti kvazaŭ...sekreta. Tamen la novaĵo, ke li ludos kiel serĉisto, iel eskapis, kaj Hari ne povis decidi, kiuj pli malplaĉis al li – tiuj dirantaj ke li estos bravega, aŭ tiuj promesantaj ke ili kuros sub li kun matraco.

Nun Hari bonŝancis, ke li havis amikon kiel Hermiona. Sen ŝia helpo li tute ne kapablus plenumi siajn hejmtaskojn, kaŭze de la prepara kvidiĉa trejnado ĝuste antaŭ la matĉo, kiun Arbo taskis al ili. Ŝi ankaŭ pruntis al Hari la libron *Kvidiĉo tra la Epokoj*, kiu fakte estis tre interesa legaĵo por li.

Hari eksciis, ke ekzistas sepcent manieroj per kiu oni faŭlas en kvidiĉo, kaj ĉiuj okazis dum sola matĉo de la Mondpokala konkurso en 1473; ke la serĉistoj kutime estas la plej malgrandaj kaj rapidaj ludantoj, kaj la plej gravaj kvidiĉaj akcidentoj evidente trafis ilin; ke kvankam oni malofte mortis lundante kvidiĉo, okazis, ke arbitraciantoj fojfoje malaperis, kaj post monatoj troviĝis en la Sahara dezerto.

Al Hermiona iom pli konvenis malobei de regulojn ekde kiam Hari kaj Ron savis ŝin de la monta trolo, kaj pro tio ŝi fariĝis pli agrabla homo. Je la tago antaŭ la unua kvidiĉa matĉo de Hari la tri amikoj staris en malvarma korto dum paŭzo inter klasoj, kaj ŝi estis sorĉinta por ili brilan bluan flamon, porteblan en bokalo konfitaĵa. Ili staris kun siaj dorsoj kontraŭ ĝi, varmiĝante, kiam Snejp trairis la korton. Tuj rimarkis Hari ke Snejp lamis. Hari, Ron, kaj Hermiona moviĝis pli prokime kune por kaŝi la fajron el vido; ili supozis ke tio ne estus permesata. Malbonŝance, ion ŝuldeman